



**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Quartum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput III. Idem (a) Bavarensi Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74533](#)

et us O. ad eam de qua filios habuerat, reverti non audet. Inde est quod d. v. p. A. s. p. m. quat. rei veritate inquisita diligenter, & cognitâ, si vobis constiterit, quod eidem O. tanta vis illata fuerit, ut prædictam H. juraret in uxorem accipere, & quod non sponte in eam consenserit, nec post præstitum juramentum ipsam carnaliter cognoverit, propter hoc non dimittatis, quin ad illam, quam postea in uxorem accepit, revertendi liberam appellatione remotâ tribuat facultatem. Verum si prænomiatus O. in præfata H. sponte consensit, vel post præstitum sacramentum, quod ipsam in uxorem acciperet, carnaliter eam cognovit, sibi ne ad secundam revertatur, sub intermissione anathematis inhibeatis, dantes ei licentiam aliam, si voluerit, ducendi uxorem.

NOTÆ.

1. (a) **D**e Fontibus.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc titul. cap. 2. & post Concil. Lateran. p. 6. cap. 13. Fontium monasterium est in Anglia, Ordinis Cisterciensis, cuius fundationem his verbis referit Gulielmus Neubrig. lib. I. cap. 14. Inter cetera bona opera, que operaria est sancta recordationis Trutinus Eboracensis Archiepiscopus, pro ejus studio, & religiose industria potissimum attribuenda est fundatio, atque proœctio celeberrimi monasterii Fontanensis, cuius memorandi operis talis fuisse occasio perhibetur. Quidam Eboracenses Monachi, numero duodecim, vel tredecim, ferventes spiritu, & scrupulosam habentes conscientiam, dum acutus inspicerent, quod juxta traditiones, vel Cluniacenses, vel alias consimiles religiosam quidam vitam ducerent, sed B. Benedicti regulam, quam pro-

suebantur, minus ad litteram obserwarent, aliquid melius, fortiusque acturi (nam Cisterciensis Ordinis, qui nuper esse cœperat, fama jam celebris erat;) suum monasterium reliquerunt; quorum studium, zelumque venerabilis Trutinus amplexus, egressos paternè suscepit, materna pietatis sine favori, & in suis penetralibus pro tempore occulatos, donec eis prout animo conceperat, provideret, tandem in loco pascue collocavit, & vocatur locus ille Fontes, ubi ex tunc & deinceps, tanquam ex fontibus Salvatoris, tam multi hauserunt aquas salientes in vitam eternam. Alia de ipso monasterio tradit. Manrique annal. Cisterciens. anno 1132. capite 9.

(b) **P**arochianus.] Qui patria Andegavensis erat, licet tunc moraretur in Anglia, & erat Parochianus Archiepiscopi Eboracensis; nam & aliquando Andegavenses paruerunt Regi Anglo-Rum, ut notat Cujac. hic.

2.

CAPUT III.

Idem (a) Bavarensi Episcopo.

Super eo verò, quod de latore præsentium tuis litteris quæsivisti, an liceat cum ea sibi matrimonium contrahere, quam alia uxore suâ vivente, sibi de facto matrimonio copulavit, tua sollicitudini duximus respondendum, quod si adulteria est in mortem alterius aliquid machinata, sive iste fidem dederit, quod eadem defuncta hanc esset ducturus, secundum canones ab ejus consortio perpetuò prohibetur, & hæc prohibito perpetuò est observanda.

NOTÆ.

1. (a) **B**avarensi.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc titul. cap. 3. & post Concil. Lateran. p. 6. cap. 16. & in hac sexta collectione legitur Baran. sed cùm in dicta prima collectione addatur pars capituli quoniam, qui textus extat secundus in ordine sub titulo sequenti, *de conjugio leprosorum*; & ibi habeatur Bajonensi, non est cur in præsenti textu etiam non legamus Bajonensi, siquidem in præsenti refertur secunda pars illius textus. Bajona Galliæ civitas est, murorum & aggerum firmata munimentis; tutissimum est Galliarum propugnaculum: Senescalli

Prætorio, & portu celebri (ad quem naves extota Europa conveniunt) decorata est. Sunt qui à Bojis antiquis Bojonam, sive Bajonam dictam putant, cùm olim Lapurda diceretur, ubi erat Romanorum præsidium: immò & hodie non multum ab ea distat Præfectura Lapurdensis, qua in iure dicendo tribunal Bajonense tanquam fori majoris imperiū veneratur, ut refert Papirius. Masonius in descriptione Gallie, fol. 611. alias hujus nominis origines referunt Arnaldus in notis, utrinque Vascon. lib. 3. cap. 13. Scaliger ad Aufonium lib. 2. cap. 7. Fratres Sarmat. tom. 2. Gal. Habet Ecclesiam Cathedralem D. Mariæ dicatam, cuius Præsuli Ademaro missa est præfens decisio,

CAPUT